

A la Reial Acadèmia de Bones Lletres, de Barcelona, en la sessió ordinària del dimarts 23 de gener, l'Acadèmia ha nomenat senyor Antoni de la Torre i del Cerril, com a membre corresponent d'honor, i ha aprovat la seva candidatura. Els processos de Cortes, publicats per la Reial Acadèmia de la Història, aportant-hi nous arxius treu de les arxius de Barcelona sobre les Cortes del Principat Català. Ha examinat una fragmentació de llibres del segle XIII, entre ells un molt interessant titulat "Constitucions Catalanes", contint disposicions reials i de Cortes, que, segons tota aparença, fou un llibre de la Cort o Tribunal del Veguer. També ha vist uns quaderns de convocatòries de Cortes, segurament del temps de Pere el Cerimoniós i altres quaderns d'Ordinacions.

Entre les novelles notícies aportades als nostres processos de Cortes pel senyor de la Torre i del Cerril, figuren: un text català de les Cortes del 1302, desconegut, seguit de certes "Ordinacions de Justícia temporals" inèdites, i també dues constitucions. Demostra documentalment que les Cortes del 1304 no havien existit. De les del 1305 troba un interessant quadern sense data, que pensa estudiar més detingudament. De les del 1307 troba unes convocatòries no publicades, i de les del 1311, un text català de l'Ordinació amb variants en relació a les mateixes conegudes. I de les Cortes del 1323, troba un quadern amb 24 Ordinacions, i un altre amb les respostes del rei, no conegudes.

Les col·leccions de processos de Cortes les inicià Pere el Cerimoniós, i precedentment sol hi havia compilacions de llibres Ordinacions que passaren a les Constitucions de Catalunya. Tot l'anterior, a les col·leccions de processos, es barreja per l'Arxiu i així ha estat fins ara que ha estat curiosament recollit i ordenat pel senyor de la Torre.

En la sessió del dia 8 del corrent celebrada per l'Acadèmia de Bones Lletres, el senyor Apelles Mestre presentà un curiós treball sobre el tema: "Els reis màgics". Començà fent remarcar que dels quatre Evangelis de l'Església sols el de Sant Mateu parla d'uns "Màgics que vingueren d'Orient"; i els primitius pintors cristians amb tals paraules fonamentaren llurs primeres representacions de l'Epifania, amb màgics, dos, quatre, sis, segons de qui disposaven—en actitud d'ofrenar presents en sengles plats.

Del segle V ençà, per simbolitzar els tres dies de l'ofrenament—or, incens i mirra—el nombre de màgics es reduïa a tres, i aquest nombre ja no sofria alteració.

En el X segle, els màgics apareixen coronats per primera vegada, degut a què els artistes s'inspiraven en certes paraules dels psalms de David, i els convertien definitivament en reis. En aquesta època el venerable Beda, recopilador de tot go que era conegut en el seu temps d'història i fabulós, home a més d'imaginació fecunda, fixa en la seva obra "Història eclesiàstica" la indumentària, els noms i àdhuc els retrats dels dits tres reis màgics, els quals tingueren per nom Melchior, Gaspar i Baltasar. Hi ha més encara, en la segona meitat del segle XV Haggenberg, heraldista alemany, publicà entre els blasons de les famílies regnants i de la més alta noblesa els blasons i estendards dels reis màgics.

Donà un resum de les escoles italiana, neerlandesa, flamenga i holandesa i feu remarcar amb abundor de dades com l'escena de l'adoració, tan senzill, tan humil i tan ingènua en el seu començament, anà esdevint-se insensiblement fins a esdevenir fastuosa i teatral. La cova de les pintures primitives es canvià en taberna, i de cabana en palau; els màgics en grans magnats amb llur seguici de patges, cavallers, soldats, servents de monteria i joglars.

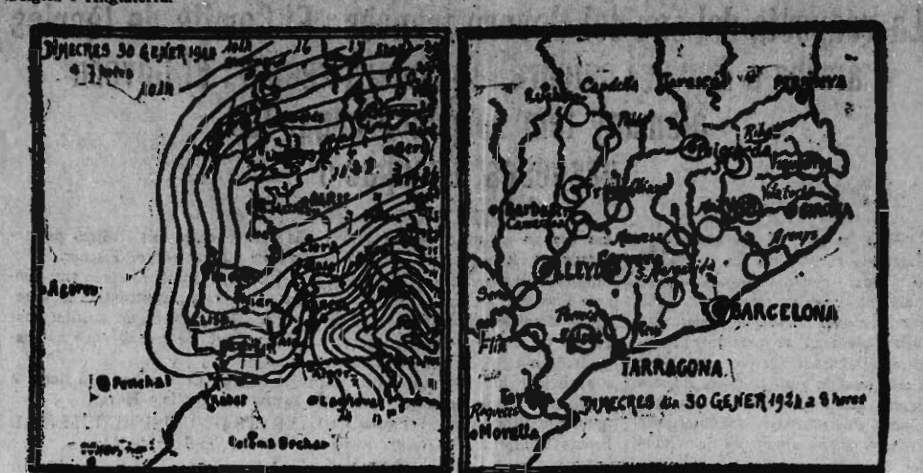
La Música

PREMI MÚSICA "CONCEPCIO RABELL"

Per al segon concurs dels Premis Musicals Concepció Rabell i Gibell, convocat per l'Orfeó Català, s'han rebut les dues composicions següents: "Poli de cabra o la llegenda del bon Rei", rondalla per a oco mitja, solo de bariton i orquestra, i "La Pluja", cant III de "Canigó", de J. Verdaguer, simfonia en tres parts, per a oco mitja, solo i orquestra; i una, Oh, Maria, algun noi!

SITUACIÓ ATMOSFERICA GENERAL A LES 12 HORES (Observatori de Montseny, Nord d'Àfrica i l'Àfrica, rotades per telègraf de fil).

La depressió baromètrica del Sud de l'Itàlia perd ràpidament intensitat; mes els seus efectes són encara sentits a les costes del Nord d'Àfrica amb pluges i vents forts de la regió del Nord. Les altes pressions són a l'Europa central, donant lloc a la producció de boires generals a Dinamarca, Holanda, Bèlgica i Anglaterra.

VENTS SUPERIORES A BARCELONA (Sondatges de l'atmosfera lliure a les 7 del matí):

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000, 3000, 4000.

Direcció: N. NNW. NW. NNE. NE. NE.

Velocitat metres per segon: 3. 7. 5. 23. 28.

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 19 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 764,1, 762,9, 762,4. — Termòmetre sec: 37, 8,5, 7,6. — Termòmetre humit: 1,3, 4,7, 5. — Humitat (centèsimes de saturació): 60, 50, 64. — Direcció del vent: N. S. SW. — Velocitat del vent en metres per segon: 5, 2, 1. — Estat del cel: quasi seré. — Classe de núvols: cirrus; cirrus-stratus; cirrus-stratus.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 9,9. — Mínima: 2,7. — Mínima arran de terra, 0,3. — Oscil·lació termomètrica: 7,2. — Temperatura mitja: 6,3. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 172 quilòmetres.

composen els mestres Nicolau, Millet i Romen, prevere, es farà públic el dia 8 de maig vinent.

AMICS DE LA MÚSICA

Quatre importants concerts anuncia aquesta entitat per al mes de febrer, la celebració dels quals tindrà efecte els dies 6, 15, 25 i 27 al Palau de la Música Catalana. L'interès constant de les sessions dels Amics de la Música novament es palesarà en aquests concerts, puix que a la sana orientació de compondre programes que responguin a una finalitat estètic-cultural s'hi aduna sempre la valua dels solistes escollits per a la seva interpretació.

Ultra això, la participació alternada d'artistes nacionals i estrangers fa que l'actuació dels "Amics de la Música" tingui un caire patriòtic que els fa altament simpàtics al nostre públic filharmònic, el qual, precisament, en el primer concert dels que s'anuncien per al febrer podrà afirmar la car tindrà ocasió de sentir un dels nostres virtuoses que més fama té conquerida arreu d'Europa.

N'Antoni Sala, que és l'artista a l'audició, se farà sentir el dia 6 de febrer en el vuitè concert dels "Amics de la Música", oferint un programa ple d'interès, tant en l'aspecte artístic com per donar lloc a poder apreciar en tota la seva valor les eminents qualitats del nostre artista, que el posen al nivell dels més famosos violoncel·listes actuals.

A aquest recital al cap d'uns dies seguirà el del famós pianista letó Alexandre Rarowski, dues sessions pel notable "Quatuor Pro Arte", de Brussel·les, agrupació que acaba de fer-se sentir novament a París, on ha obtingut un èxit esclatant, que és d'esperar que es renovi a Barcelona en les dues sessions que anuncien els "Amics de la Música".

TEATRE CATALA ROMEA

El famós guitarrista Sainz de la Maza, anuncia una audició en aquest teatre per a demà divendres, dia 1 de febrer, a la nit, car abans de marxar a París, on està també anunciat a la Sala Gaveau, executarà en concert un suggestiu programa als amants del seu art genial.

CRONICA SOCIAL

LA FEDERACIO GRAFICA

Aquesta Federació assabenta a tots els treballadors gràfics federats que no es deixin sorprendre per cap document que no vagi avaluat amb el segell de l'entitat i amb les signatures del president i secretari.

DETENCIO

Després de verificar-se un registre a casa seva, ha estat detingut Jaume Martorell, conegut com a sindicalista.

AVUI

es posarà a la venda el segon número de

Els Cantistes Catalans

(Antologia de peces catalanes en facílissimes i memorables)

Conté dos selectes contes de la genial i popular escriptura

MARIA BONSHOMS amb bellíssimes il·lustracions de L'APA PRECIS: 25 cèntims

Les sardanes

NOTES A L'ENTORN DE LA INTERPRETACIO DEL CAVALLER ENAÏORAT (I)

III i darrer

Deiem que en els curts el cavaller recorda les seves gestes d'heroi i les enumera timent com si en volgués fer present a la donzella estimada. Els seus ulls brillen amb el llustre dels herois, la seva boca és mig bada amb la rialla dels infants.

Aquest és tot el secret dels curts, saber posar en l'instrument aquest guspireig d'heroi, aquesta rialla d'infant.

Ve't aquí la frase cabdal de la melodia dels curts.

Aquesta frase, on hi ha tota la força èpica del cavaller, ha d'ésser dita amb prou energia per ésser cavalleresca, però no amb encarcament; el cavaller no la fa pas la gesta heroica, la recorda i sent la il·lusió de dir-la a la donzella estimada.

El cavaller albirava una vall plàcida, veu el poble i la casa pairal de l'estimada, sent l'encís de la primavera i canta una cançó d'amor.

La comença quietament, a pleiet, com un sospir; ve't aquí la primera frase de la melodia dita pianíssim,

Finida la primera frase, l'oreig la imita, l'ocell l'escarceja, heu's aquí una davallada del cornet i una passada del flabiol.

cornet

Flabiol

Tenora

Flabiol

Flabiol

Flabiol

Flabiol

Flabiol

Flabiol

Flabiol

Flabiol

Flabiol

ta el cavaller ja no és l'heroi de mirrada altiva i pas arrogant, és l'enamorat que camina tímidament vers l'enamorada; per això la cobla ha de reflectir aquesta melangia i la quietud serena de la natura.

La sardana fineix.

Jeroni de Moragas

(1) Tornem a reproduir aquest article, per haver aparegut sense les notacions musicals.

BALLADES DE SARDANES

Divendres, dia 1, a les deu del vespre, a l'estatge de l'Ateneu Empordanès. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

Divendres, dia 3, a les onze del matí, a la plaça de Catalunya. Cobla: "Antiga Pep", de Figueres.

EL PROBLEMA DEL LLIBRE

El parer dels doctors Bosch Gimpera, Balcells i La Torre

Per tal de continuar la nostra enquesta sobre el problema del Llibre Unic, començada en l'edició de LA PUBLICITAT d'ahir, seguirem les nostres visites als professors de la Universitat. Creiem que en una altra Facultat no hi trobaríem aquell mutisme de la major part dels catedràtics de la Facultat de Medicina, ahir ens traslladarem a la Facultat de Filosofia i Lletres, disposats a passar-hi algunes bones estones.

I, certament, els professors d'història i de lletres que interviurem no es mostraran tan gelosos de les seves manifestacions com els professors de Medicina, si bé alguns d'ells també es negaren a contestar. Les visites d'ahir, altrament, també ens donaren la satisfacció, contràriament al que pensàvem, de no sentir-nos al moll dels ossos aquella humilitat dels clausures de la Universitat; emportant-nos les declaracions o les negatives, enllestirem aviat.

Dels professors amb els quals poguérem parlar, els doctors Pere Bosch Gimpera, Joaquim Balcells i Antoni de la Torre, contestaren les nostres preguntes.

Tota tres, igual que els doctors Nubiola i Ferrer i Píera, i gairebé gosarem a dir de tots els professors que veurem i els que no veurem, de tots els que ens contestaran i els que no ens han contestat o no ens contestaran, qualsevol que sigui la seva color política, es mostraran decididament contraris al Llibre Unic.

Parlant de la implantació del Llibre Unic a l'Institut, el savi professor de prehistòria doctor Bosch Gimpera ens digué que calia parlar si era convenient o no. Realment, un noi de catorze anys no necessita uns grans coneixements, sinó tan sols unes nocions i un coneixement de disciplina (de treball), cosa que es podria trobar en un llibre de text imposat. Però... quins són els coneixements que se'ls ha d'ensenyar i quins no? Aquest és el primer problema, fonamental. Si es reunissin tots els professors d'història o de matemàtiques de tots els instituts de l'Estat, certament no s'arribarien a posar d'acord sobre què és el de la història o el de l'àlgebra que cal que els deixebles aprenguin; molt menys, doncs, es poden entendre la gent que no n'és tècnica. El segon problema és el de la parolitat. No és possible que es decreti un text que no sigui tendencios; en la història, convenint que s'ha de dictar en el més pur patriotisme, què mai, tis del patriotisme és el ho?

L'eminent professor d'Història d'Espanya doctor Antoni de la Torre, en canvi, no volgués dir ni una paraula del Llibre Unic en la segona ensenyança, per no conèixer-la prou bé.

El competent professor de llatí, doctor Joaquim Balcells, també es mostrà contrari de la implantació del Llibre Unic als Instituts, car un professor de segona ensenyança és un home igualment d'estudi i amb les seves iniciatives i mètodes. Si és que es vol fer rebaxar l'elovai preu dels llibres de text, aleshores és un altre el mètode d'assolir-ho; però, en aquest cas, cal revisar el mètode sou que tenen els professors.

Ara, en parlar del Llibre Unic en l'ensenyança superior, tots tres professors trobaren tan absurd el projecte, que tot just s'estengueren en les seves manifestacions.

El doctor Bosch Gimpera digué que l'ensenyança universitària és una disciplina de treball, el que dona els coneixements necessaris per a la investigació i l'estudi dels deïxebles. I això, com es pot trobar en un Llibre Unic imposat?

El Llibre Unic no faria res més que anar contra el progrés de la ciència. La ciència i la investigació avancen cada dia; això vol dir que cada sis mesos s'hauria de fer un llibre nou, si és que volia estar al corrent. A les Universitats no hi hauria d'haver llibres de text.

El doctor Joaquim Balcells es mostrà contrari del Llibre Unic, perquè mata les iniciatives i, el que és pitjor, la llibertat.

El doctor La Torre va ésser més breu encara. Començant dient que no calia ni parlar-ne, i afegí que en el projecte d'autonomia universitària, l'ensenyança es dividia en professional i d'investigació. Aquella ha de viure al dia, a l'actualitat, per tant no es pot subjectar a cap obra fixada. La investigació és un treball absolutament personal, del professor, i no d'un llibre obligat.

El doctor Bosch Gimpera opinà, en canvi, que el que es podia imposar, en tot cas, era un qüestionari. Però sempre, sempre, s'havia de deixar al professor i a l'alumne la llibertat per què l'ensenyança i l'estudi al qual com es cregui més convenient.

El doctor Balcells preguntà, en acabar les seves manifestacions, qui seria el Llibre Unic. Com pot fer, per exemple, l'obra de la investigació de textos, si aquí se'n sap ben poca cosa?

El doctor Bosch Gimpera preguntà, en acabar les seves manifestacions, qui seria el Llibre Unic. Com pot fer, per exemple, l'obra de la investigació de textos, si aquí se'n sap ben poca cosa?

El doctor Bosch Gimpera preguntà, en acabar les seves manifestacions, qui seria el Llibre Unic. Com pot fer, per exemple, l'obra de la investigació de textos, si aquí se'n sap ben poca cosa?

El doctor Bosch Gimpera preguntà, en acabar les seves manifestacions, qui seria el Llibre Unic. Com pot fer, per exemple, l'obra de la investigació de textos, si aquí se'n sap ben poca cosa?

AMPARA Z

9-PLAÇA CATALUNYA-9

De Catalunya

Els cellers cooperatius i l'estalvi al Priorat

Es remunera el conreu de la vinya a la comarca del Priorat? Si no.

Si per conreu remunera el conreu d'una producció que permet als que s'hi dediquen viure malament i sense treballar, no que no és de remunera aquest conreu al Priorat.

Es susceptible, la terra del Priorat, d'un altre conreu més remunerador que el de la vinya? No.

Quina és, doncs, la més important de les causes de la nostra decadència? Senzillament, la desaparició de la virtut de l'estalvi. L'estalvi, que fou la virtut que al costat del treball va enriquir aquesta comarca, ha desaparegut, i els vicis han acabat molt de pressa amb la riquesa que aquelles virtuts havien acumulat. I aquell estalvi que abans practicàvem com una virtut avui hem de practicar-lo per necessitat o emigrar.

Quina ha d'ésser, doncs, l'orientació del vinyater que s'estima la nostra terra i la vulgui recuperar? Al menys humil entendre que no és possible aconseguir-ho amb el sol esforç individual. Es tan gran l'esforç a fer que no el crec possible si no és a base d'un esforç col·lectiu, d'una cooperació social.

Quina ha d'ésser la primera feina a fer? La Cooperativa de producció i la Cooperativa de consum. Sense això no hi ha cap futur individualista, ni cap que ens domina no és possible aquí la consolidació de les famílies, no és possible la restauració dels municipis que s'ensorren.

Hi havia abans a cada poble alguns cellers de vi ranci, que eren veïns de cellers d'estalvi que donaven un cert interès amb l'envelliment i millorament del vi. Tot allò que els nostres avis havien acumulat amb el treball i l'estalvi les nostres generacions més sàvies ho han sabut rebutjar ben de pressa. El que no hem sabut és conservar-ho i perfeccionar-ho.

Aquesta ha d'ésser la missió dels Cellers Cooperatius de la nostra comarca, introduir la virtut del treball i la de l'estalvi entre nosaltres.

La fundació dels Cellers Cooperatius és una necessitat justificada amb ben poques consideracions.

Quants vinyaters hi ha al Priorat que disposin de tot l'utilitat indispensable per a una bona elaboració, conservació i millorament del vi de la seva collita? Gairebé cap. Doncs no poden tenir-ho els Cellers Cooperatius de franc. Com? Un altre dia en parlarem.

V. Estrémo

Feliet, gener 1924.

VALLS

Noves diverses

La corporació municipal ha acordat no donar cap subvenció a la germanor "La Igualtat", que l'havia demanat per tal de poder eixamplar la seva acció benèfica. Malgrat tot, en el dictamen es reconeixen els fins humanitaris que guien a la germanor.

No fa gaires dies, el mateix Ajuntament, per unanimitat, va prendre l'acord de satisfer l'import de la llum elèctrica que es gastà a la caserna de la guàrdia civil.

També ha desestimat una instància que presentaren els senyors Silvestre Bel i Dolores Serra, ex-mestres del poble agregat de Fonscales, reclamant una quantitat que se'ls devia.

Diumenge celebrà reunió general ordinària l'Associació Catalana. Es renovaren alguns càrrecs, de la manera següent: President, En Ramon Tomàs i Homs; tesorera, En Ramon Cases i Cases.

A l'església parroquial de Sant Joan Baptista dissabte passat hom celebrà una solemne novena a Mare de Déu de la Candela, patrona de la població. Hi predicà, amb fervor i eloqüència, el canonge de Tarragona, doctor Ramon Sabatè.

El dia de la Candelera al camp del passeig de l'Estació jugarà contra el Valls Esportiu l'anomenat i potent equip de primera lliga Gràcia Esport Club. L'onze local millorà les seves ratlles amb Estruch i Arder, del Sabadell.

Per l'endemà l'Atletic Vallenc ha anunciat el reserva del Barcelona.

Ha pres possessió del càrrec de director de la sucursal del "Banco di Roma" En Pere Rosanas, que actualment era sub-director de la de Tarragona.

En la darrera assemblea provincial de veterinaris celebrada a Tarragona fou elegit president, per unanimitat, En Joan Rius, de la nostra ciutat.

El dia 25 va finir el terme per a la presentació de documents destinats a l'exposició bibliogràfica que el mes entrant hom celebrarà a la Biblioteca Popular.

SANTA COLOMA DE GRÀNIA

Feliet: La Lliga de Defensors de l'Arbre Fruiter. La germanor de Sant Isidre. El partit de futbol jugat diumenge propostat pels equips de primera del R. C. Gramanet i del S. Colomès, quedant en empat.

El mateix dia, a les 10 de la tarda, i al local del Centre Excursionista de Bagu, el distingit cantant maneré D. Cornet, donà una conferència estudiant i glosant la figura del malaguanay doctor Torredonjat, principalment sobre l'aspecte literari.

Hi assistí nombre públic, el qual aplaudí el conferenciant en acabar el seu erudit treball i després en llegí algunes poesies originals de la personalitat comentada.

Hi assistí nombre públic, el qual aplaudí el conferenciant en acabar el seu erudit treball i després en llegí algunes poesies originals de la personalitat comentada.

Alguns fabricants d'aquesta ciutat han rebut cartes de clients seus de Barcelona avisant-los que si rebien alguna lletra per mitjà de la Banca Garriga Nogués no la pagarien.

EL LECTOR DIU...

RAONAMENT JURIDIC REFERENT A L'US DE L'ALCOHOL INDUSTRIAL EN L'ENCAPÇALAMENT DEL VI.

Sr. Director: La llei del 27 de juliol de 1895 dictada en un temps en què els alcohols dits industrials, perquè no procedeixen de la destil·lació del vi, eren amplexats, impurs i de graduació inferior, i eren considerats, per tant, nocius a la salut pública, prohibí la fabricació de vins artificials, declarant com a tals els que fossin adicionats amb qualsevol substància química o vegetal que no procedís del raïm, i imposava als industrials d'aquests vins prohibits les penes que especificava en l'article 356 del Codi penal per al que "amb qualsevol barreja nociva a la salut alterés les begudes o comestibles destinats al consum públic o fabricats objectes l'ús dels quals sigui necessàriament nociu a la salut".

Es evident, doncs, que en virtut de l'esmentada llei, el que encapçalava amb alcohol industrial és reu del "delicte contra la salut pública" sancionat en el dit article 356 del Codi penal i ho era perquè el legislador va estimar que l'addició de l'alcohol industrial al vi era una barreja nociva a la salut. La llei és i ha d'ésser l'ordenació de la raó (ordenació rationis) i la raó ordenada de la llei de 27 de juliol de 1895 no pogué ésser altra que la que venim d'esmentar, perquè si independentment que l'addició de l'alcohol industrial fos o no una barreja nociva a la salut hagués volgut castigar el legislador el sol fet d'encapçalat el vi amb alcohol industrial, hauria hagut d'introduir en el Codi penal un nou delicte completament distint del de contra la salut pública. La penalitat de l'article 356 del Codi (n'hi ha prou amb la lectura del seu contingut) es refereix exclusivament a la barreja nociva a la salut.

Doncs bé: Ha estat declarat oficialment per l'autoritat pública en R. O. del dia 4 del que som, acordant en la part dispositiva resoldre de conformitat amb el que exposat en el dictamen que s'insereix del Real Consell de Sanitat, que actualment els alcohols industrials, neutres, purs, ètics de graduació superior a 96 graus no són nocius a la salut. Així és el que declara la R. O., i cal afegir que encara que en un dels seus "considerants" consigní que no ha de modificar-se la legislació vigent, missió que per cert no hauria correspost a una R. O., el cert és que l'esmentada disposició, emanada del ministeri que la regula, aprova sense cap mena de dubtes la conclusió sentada en el dictamen del Consell de Sanitat en el sentit de no ésser nociu a la salut pública l'ús de l'alcohol industrial que reuneix les condicions de puresa i graduació esmentades.

Així és que hom ha de convenir que en l'actualitat l'addició al vi de vins de l'alcohol industrial de graduació superior a 96 graus, neutre, pur i ètic, no constitueix, perquè no pot constituir, cap barreja nociva a la salut, i que, per tant, no implica que el seu ús pugui importar el delicte de l'article 356 del Codi, constituint per tant un acte lícit, perquè no és penat per la llei.

En l'actualitat de Dret, per ésser penat el fet d'addició d'alcohol industrial a vins ètics de 96 graus seria requisit indispensable que se'ls fos figurat com un nou delicte distint del de contra la salut pública de l'article 356 del Codi penal, al que ho definia la llei de 27 de juliol de 1895; i com que fins ara almenys no s'ha dictat cap llei nova en aquest sentit, i en matèria penal repugna el clàssic de cap delicte sense pena que es trobi establert per cap llei anterior a la seva perpetració (art. 1.º del Codi), no és possible, en bona tècnica jurídica, el creure possible l'addició d'alcohol industrial a vins ètics de 96 graus.

Des d'allavors ha estat elegit entorn de la qüestió el Sr. Cortes per Tarragona, i bé que al·lucinat per el seu error de la Diputació, sempre ha donat el seu vot a favor de la llei de 1895.

Després d'assistir a la missa que va dir mossèn Berenguer, prior de Sant Jordi, a la capella del Palau de la Generalitat, els senyors diputats governamentals de les quatre Diputacions de Catalunya es van reunir ahir al matí per constituir la nova Mancomunitat.

Comença la sessió a un quart de dotze, presidint el general Lossada.

Quatre diputats, un de cada província, actuen de secretaris encarregadors. Són els senyors Sanfeliu, Bartrina, Ponsà i Solé.

Es dona compte de dues comunicacions dels senyors Puget i Berenguer, excusant-se d'assistir a l'assemblea.

El secretari de la Mancomunitat, senyor Sans i Buigas, llegeix el real decret de 12 de gener de l'any actual, en la part que disposa la dissolució de les antigues "Diputacions" i la constitució de la nova Mancomunitat. També llegeix les relacions de senyors diputats que componen l'Assemblea i la convocatòria de l'acte que s'està celebrant.

El general Lossada anuncia que va a fer-se l'elecció de president de la Mancomunitat.

El secretari els va oridant, i els senyors diputats lliuren la papereta al general, el qual la disposa a ta urna.

L'ACTUACIÓ DEL DIRECTORI A CATALUNYA

Ahir va quedar constituïda la nova Mancomunitat

El president, senyor Sala, en el seu discurs va fer la seva història política i es mostrà molt optimista respecte a l'entenció de les delegacions

LA SESSIÓ DE L'ASSEMBLEA

Després d'assistir a la missa que va dir mossèn Berenguer, prior de Sant Jordi, a la capella del Palau de la Generalitat, els senyors diputats governamentals de les quatre Diputacions de Catalunya es van reunir ahir al matí per constituir la nova Mancomunitat.

Comença la sessió a un quart de dotze, presidint el general Lossada.

Quatre diputats, un de cada província, actuen de secretaris encarregadors. Són els senyors Sanfeliu, Bartrina, Ponsà i Solé.

Es dona compte de dues comunicacions dels senyors Puget i Berenguer, excusant-se d'assistir a l'assemblea.

El secretari de la Mancomunitat, senyor Sans i Buigas, llegeix el real decret de 12 de gener de l'any actual, en la part que disposa la dissolució de les antigues "Diputacions" i la constitució de la nova Mancomunitat. També llegeix les relacions de senyors diputats que componen l'Assemblea i la convocatòria de l'acte que s'està celebrant.

EL SENYOR SALA. PRESIDENT DE LA MANCOMUNITAT

El general Lossada anuncia que va a fer-se l'elecció de president de la Mancomunitat.

El secretari els va oridant, i els senyors diputats lliuren la papereta al general, el qual la disposa a ta urna.

L'escrutini dona el següent resultat: senyor Alfons Sala, 86 vots; ep blanc, 1.

Els senyors diputats, a peu dret, aplaudeixen el senyor Sala, el qual va a asseure's a l'esquerra del general.

DISCURS DEL GENERAL LOSSADA

El senyor Lossada dona la benvinguda als reunits. Agraïeix en nom del Directori que hagin acceptat Murs nomenaments.

Afirma que el Directori es proposa que la Mancomunitat segueixi la marxa cultural i benèfica que fins avui ha dut en interès de Catalunya, i que vol també que sigui l'exemple de les futures Mancomunitats provincials que puguin crear-se.

Nega que el Directori hagi volgut matar aquesta corporació. Exposa el seu conveniement que, sota la presidència del senyor Sala, alliberada de la política que dificultava la seva actuació, nodrida amb aire pur, oxigen i molt patriotisme, la Mancomunitat arribarà a ésser un cos viu, en lloc d'estar emmetzinada com abans, a força de cercar paradisos artificials.

Els senyors diputats aplaudeixen el general.

EL SENYOR SALA EXPLICA LA SEVA VIDA POLITICA I ASSEMBLA ORIENTACIONS A LA NOVA MANCOMUNITAT

El senyor Sala s'aixeca, i amb la seva eloqüència característica, exposa, amb gran luxe de detalls, la seva conseqüent actuació política, que des de fa 36 anys va aparèixer per primera vegada a la Diputació de Barcelona, representant, per elecció, el districte de Terrassa, que allavors comprenia també Manresa i Sabadell.

El conegut home públic de Terrassa, diu el següent: No tinc paraules per expressar la intensitat dels sentiments que agiten la meua ànima, per agrair les paraules del general Lossada i la confiança que m'han dipositat els companys de diputació catalana.

Pocs cops he sentit una impressió tan gran com la d'ahir i la d'avui. Mesuro amb el pensament ple de tristesa els meus escassos mèrits; però faré tot el possible per deixar-vos satisfets. (Molt bé.)

Aviat farà 36 anys — és farà pel novembre — que vaig entrar en aquesta casa representant la meua ciutat de Terrassa.

Aquí vaig passar els millors cinc anys de la meua vida, al costat de bons catalans, massa aviat oblidats, que varen assolir que la Diputació de Barcelona fos considerada pel seu prestigi, serietat, erudit i patriotisme, com la primera d'Espanya. Avui seria injust amb ells, si no dedicades un record a aquests il·lustres patriotes que la generació actual no ha trobat com es mereixien.

Des d'allavors he estat elegit entorn de la qüestió el Sr. Cortes per Tarragona, i bé que al·lucinat per el seu error de la Diputació, sempre ha donat el seu vot a favor de la llei de 1895.

Després d'assistir a la missa que va dir mossèn Berenguer, prior de Sant Jordi, a la capella del Palau de la Generalitat, els senyors diputats governamentals de les quatre Diputacions de Catalunya es van reunir ahir al matí per constituir la nova Mancomunitat.

defensar una esmena a la llei de presupostos, la qual ha permès que es fessin els concursos per a la construcció de camins veïnals a la província de Barcelona, subvencionant-los l'Estat. També vaig, fa 12 anys, defensar el Congrés el projecte de llei de Mancomunitats presentat per En Canalejas i inspirat en les bases presentades per la Diputació de Barcelona.

Mai havia somniat — diu — d'ocupar aquest lloc, que dep a la vostra benevolença.

En aquesta momenta ningú no pot desartar del Mòc que se li assenya. De la nostra actuació depèn l'encariment dels greus problemes que han pertorbat la vida de Catalunya i d'Espanya. La meua responsabilitat és molt gran, però la comparteixo amb vosaltres des d'aquest lloc de sacrifici. (Molt bé.)

Junts hem de fer — afirma — una obra eficaç per salvar el país, que anava de tomba en tomba. Aquestes circumstàncies — diu — són les més crítiques per des que ha passat la història.

La política menuda ha de restar fora d'aquestes portes, amb tots els reencors. Hem d'obrir els braços a tots els catalans. (Molt bé, molt bé.)

El país a Espanya vol pau. N'està ansiosa també Catalunya. Aquesta vida no pot continuar: cal acabar la lluita que es mantenia ja fins dintre les famílies.

Sempre que s'ha intentat d'acabar la lluita han sortit dificultats. S'ha intentat diferents cops: En Maure amb el projecte d'administració local. En Canalejas amb el projecte de llei de Mancomunitats. En Romanones amb la Comissió extra-parlamentària.

El règim polític imperant feia ineficà l'obra legislativa. Sovint sorgia una crisi abans d'acabar-la.

Aitrament, aquí no he vist mai expressades amb sinceritat les aspiracions de Catalunya. De vegades hem vist demanar el mateix que abans s'havia rebutjat vivament. Cal parlar amb sinceritat i rectitud.

Afirma que està disposat a sostenir i defensar la Mancomunitat amb el mateix entusiasme que va fer-ho l'any 1912, quan forma part, amb els senyors Cambó i Coromines, de la comissió parlamentària que va aprovar el projecte de llei de Mancomunitats.

Estudia el fonament d'aquest projecte de llei. Defineix el concepte que ell té de l'Estat, el qual diu que ha d'estrebar-se damunt de forts organismes locals, que sense tenir res que veure amb la sobirania de l'Estat i la unitat de la nació, assegurin el bon funcionament dels serveis públics.

El projecte de llei de Mancomunitats tenia dues parts: la Mancomunitat per als serveis provincials encomanats a les diputacions, i la Mancomunitat amb els serveis delegats de l'Estat, concedits mitjançant lleis volades per les corts.

L'assassinat del senyor Canalejas va impossibilitar aquest intent de solució del problema.

Afirma que ell ha quedat sempre que la Mancomunitat ha funcionat legalment, perquè abans d'ésser concedida per real decret pel senyor Dato, el Parlament ja havia acceptat el projecte de llei del senyor Canalejas.

Però el real decret del senyor Dato no concedia sinó la primera part d'aquest projecte de llei.

Afirma que cal preparar el terreny per anar a la segona part del projecte del senyor Canalejas, o sigui a la concessió de delegacions que no afectin per a res a la sobirania i a la unitat nacionals. (Molt bé, Aplaudiments.)

Diu que ella demanaran les delegacions a la Mum del dia i no doblant l'espina i gentiant les d'amagat. Que si s'han onat a a concessió de les que s'han demanat és perquè s'emprava aquest procediment en lloc de sol·licitar-les del Parlament. (Aplaudiments.)

Cap parlament ni cap Govern hauria estat prou imbècil — diu — per donar una delegació donada la manera com funcionava aquesta casa.

Considera il·lustríssimes les delegacions d'un poble que vol arribar al govern de si mateix. gent a afectar a la unitat de la pàtria.

Afirma que la nova Mancomunitat no tindrà cap obstacle per part del Directori, si veu que cal donar una delegació a una altra casa.

Considera il·lustríssimes les delegacions d'un poble que vol arribar al govern de si mateix. gent a afectar a la unitat de la pàtria.

Afirma que la nova Mancomunitat no tindrà cap obstacle per part del Directori, si veu que cal donar una delegació a una altra casa.

Considera il·lustríssimes les delegacions d'un poble que vol arribar al govern de si mateix. gent a afectar a la unitat de la pàtria.

Afirma que la nova Mancomunitat no tindrà cap obstacle per part del Directori, si veu que cal donar una delegació a una altra casa.

Considera il·lustríssimes les delegacions d'un poble que vol arribar al govern de si mateix. gent a afectar a la unitat de la pàtria.

Afirma que la nova Mancomunitat no tindrà cap obstacle per part del Directori, si veu que cal donar una delegació a una altra casa.

Considera il·lustríssimes les delegacions d'un poble que vol arribar al govern de si mateix. gent a afectar a la unitat de la pàtria.

Afirma que la nova Mancomunitat no tindrà cap obstacle per part del Directori, si veu que cal donar una delegació a una altra casa.

— afirma — obtindrem les delegacions.

Manifesta que han de conservar i enaltir l'obra que han trobat tota, durant de millorar-la.

Enmig dels aplaudiments dels senyors diputats, avoca el possible perill d'una guerra civil.

Afirma que cal fondre els sentiments catalans amb els de pàtria espanyola, de la qual no hem de renegar. (Aplaudiments.)

També vol fondre l'amor a Catalunya i l'amor a Espanya. (Més aplaudiments.)

Reclama tota la lleialtat davant el Directori que els ha storgat — diu — a la investidura.

Parla del problema de la llengua, i afirma que no s'ha de resoldre per sentiment, sinó per reflexió. Afirma que els catalans tenen molt arrelat l'afecto a la seva parla.

Demana amor per a la llengua catalana en tot el que és expressió artística del pensament, però afirma que no cap al cap de ningú que pugui emprar-se en aquesta Assemblea, en la qual els estant escoltant les altres regions d'Espanya, altra llengua que la de Cervantes.

Afirma que la llengua espanyola i la llengua anglesa han de partir-se el mercat comercial del món.

Aquí es renega de l'lenngua a les escoles i es demanen delegacions.

Repeteix la importància comercial que té l'hermosa llengua de Cervantes.

Comença una parafrada dient:

— Per si hi ha catalans que encara poden reflexionar, que pels vostres aplaudiments i els vostres elamors... però els nous clamors i els aplaudiments dels senyors diputats no ens deixa entendre l'acabament.

El senyor Sala acaba el seu parlament dient que no és venut, com han dit els diputats destituïts, que ha quedat la Mancomunitat com un cos fred, sense ànima, sinó que hi ha quedat l'ànima catalana reflexiva i que ells continuaran l'obra de la Mancomunitat pel bé i la glòria de Catalunya i d'Espanya.

Els senyors diputats aplaudeixen i després desfilen felicitant el nou president de la Mancomunitat. Encarixades, abraçades, etc.

COMENÇA D'ESSER TARD

Com que s'ha fet tard, el general Lossada proposa que, donada la unanimitat que hi ha a l'Assemblea, es nomenin els vice-presidents i els secretaris del Consell de la Mancomunitat per aclamació, prescindint de les votacions secretes que asenyalen el reglament. Toltom ho troba bé.

Pregunta si s'accepten els següents vice-presidents: Primer, senyor Marqués de Marianao; segon, senyor Francesc Xammar i Aldomà; tercer, senyor Joan B. Vives i Anguera, i quart, senyor Eduard de Fonsdevila.

Els senyors diputats: —Sí, sí! (Aplaudiments.)

Pregunta si s'accepten els següents secretaris:

Primer, senyor Jaume Bartrina i Mas; segon, senyor Ibert Casafé; tercer, senyor Sebastià Solé i Sol; quart, senyor Antoni Pons i Arola.

Els diputats: —Molt bé, molt bé!... (Més aplaudiments.)

UN MOMENT, SENYORS!

Els senyors diputats, drets, van a sortir. Una veu crida amb marcat accent felicitat: —A veure si hi ha unanimitat per a la premsa il·lustrada!

Una breu discussió per si cal fer ara la fotografia o bé si és millor fer-la en sortir. S'acorda que es faci tot seguit. S'apaguen els llums de davant la presidència. S'aparta ta urna que, per bé que és de vidre, fa nosa. Una flamarada... Ja està!

Una altra veu detura els senyors diputats. —En Merlleit encara? —No, és el senyor Frederic Basaols, de Girona, que demana que el discurs del senyor Sala sigui imprès i repartit profusament per tot Espanya. (Aprovació general. Aplaudiments.)

Nombrosos senyors diputats acompanyen el general Lossada, que abandona el Palau.

EL PRESIDENT DE L'ASSEMBLEA

La sessió no s'ha suspès, però es reprèn.

El senyor Sala cedeix la presidència al senyor marqués de Marianao, que presidirà l'assemblea com a vice-president primer de la Mancomunitat. Fa la presentació i l'elogi del senyor de Marianao en un petit discurs, que és aplaudit.

El senyor Sala cedeix la presidència al senyor marqués de Marianao, que presidirà l'assemblea com a vice-president primer de la Mancomunitat. Fa la presentació i l'elogi del senyor de Marianao en un petit discurs, que és aplaudit.

El senyor Sala cedeix la presidència al senyor marqués de Marianao, que presidirà l'assemblea com a vice-president primer de la Mancomunitat. Fa la presentació i l'elogi del senyor de Marianao en un petit discurs, que és aplaudit.

no també parla l'engany de l'Engi enfront de nosaltres.

Jo estimo Catalunya sobre totes les coses — diu — però també estimo Espanya. No admeto ni la idea de Catalunya separada d'Espanya, ni la d'Espanya separada de Catalunya.

Manifesta que l'amor a Catalunya no és un monopoli de partit, sinó patrimoni de tots els catalans.

L'espanyol és — diu — l'idioma que parlen 22 nacions d'Amèrica.

Què seria — pregunta — de Catalunya separada d'Espanya? Espanya — es contesta — el mateix — aniria a la decadència, i una nació de dos milions d'habitants no podria viure en mig de l'Europa del segle vint.

Els bons catalans hem d'evitar que calgui el més bell floró de la corona espanyola. No es pot repetir a mig segle vint el que es va intentar al començament del dionè.

Nosaltres aquí hem de fer administració. Conservarem tot el que sigui bo, que n'hi ha molt de bo, i estudiarem amb molta calma el que sigui dolent.

Saluda els funcionaris i la premsa.

Acaba proposant que es redmeti un telegrama d'adhesió al rei i al Directori, al qual — diu — que deuen, al cap d'avall, el trobar-se on són. (Molt bé, Aplaudiments.)

ELECCIO DE CONSELLERS

Es fa l'elecció dels consellers. Els senyors diputats voten, i mentre es fa l'escrutini sostenen animades converses.

Resulten elegits, tots per 56 vots, els següents senyors: Baró de Viver, Pau Alegre, Joan Bofarull, Eduard Minguell, Adolf Serra, Antoni Hernández, Rafael Martí i Pere Llorens.

Els nous consellers prenen possessió del banc del Consell.

L'ACTA DE L'ASSEMBLEA ANTERIOR

El senyor Sans i Buigas llegeix l'acta de l'Assemblea anterior. El senyor de Marianao diu que l'Assemblea en resta asabentada. En realitat, és aprovada.

LES COMISSIIONS

S'aprova per aclamació la constitució de les comissions de la següent manera:

Comissió de Reforma del Reglament. — Marqués de Marianao, Francesc de Prats, Josep Ponsà, Josep Maria Vilamur, Pere de Pol, Joan de Mas Aran, Marcell Gil de Castro, Ramon Salomon Martí i Manuel Guasch Monravà.

Comissió de Cultura. — Comte de Belloch, Antoni Robert, Francesc Hrats, Ferran Casadevall, Jaume Bartrina, Josep Martínez de San Miguel, Joan Cortada, Josep M. Serrano Garcia i Manuel Castellví Felin.

LLAMPEC

PROGRAMA AJURIA

Exclusiva Seleccine, S. A.

COPIES **VERS IMMATURES**